

РЕШЕНИЕ

№ 2270

гр. София, 05.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1374** по описа за **2023** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ЗД „БУЛ ИНС“ АД, ЕИК[ЕИК], срещу Решение № 522/31.01.2023г., постановено по административно наказателно дело № 17957 по описа за 2021г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 17-ти състав. С обжалваното решение СРС е потвърдил Наказателно постановление № Р-10-680/18.12.2020 г., издадено от заместник - председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което на ЗД „Бул Инс“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 (две хиляди) лева на основание чл.647, ал.2 и чл.644, ал.2, предл.2, вр. ал.1, т.2 от Кодекса за застраховането (КЗ) за нарушение на чл. 108, ал. 1 КЗ.

Касаторът излага твърдения за допуснати съществени процесуални нарушения и противоречие с материалния закон. Оспорва извода, че деянието е извършено в условията на повторност. Неправилно била ангажирана отговорност по по-тежкия квалифициран състав на административното нарушение. Твърди, че налагането на санкция по реда на чл.644, ал.2 КЗ за нарушение на чл.108 КЗ, поради наличие на предходно нарушение по чл.107 КЗ (отм.), представлява правоприлагане вследствие на тълкуване и аналогия на закона, т.е. налагане на санкция по аналогия, което според

Закона за нормативните актове (ЗНА) е недопустимо в административнонаказателното производство. Посочва, че неправилно в наказателното постановление е наложена санкция за нарушение по квалифицирания състав на административното нарушение, без в акта за установяване на административното нарушение да са изложени фактите, довели до прилагането му, посочена е практика на Административен съд София – град (АССГ) в тази посока. Приложение намирал институтът на освобождаване от отговорност по чл. 28 ЗАНН, тъй като към момента на съставяне на акта за установяване на административно нарушение застрахователното обезщетение било изплатено изцяло на застрахования. Моли за отмяна на решението и потвърденото с него наказателно постановление. Алтернативно – наказателното постановление да бъде изменено, като се преквалифицира нарушението от чл.644, ал.2 КЗ на чл. 644, ал.1, т. 1 КЗ и бъде наложена имуществена санкция в минимален размер.

Ответникът – заместник – председателят на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения излага в писмени бележки по съществото на спора.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, XXIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като депозирана в СРС от надлежно процесуално легитимирана страна в законоустановения срок от съобщаването на обжалваното решение. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Наказателно постановление № Р-10-680/18.12.2020г., издадено от заместник - председателя на КФН е обжалвано по съдебен ред и потвърдено с Решение от 11.09.2021г., постановено по административно наказателно дело № 1465 по описа за 2021г. на СРС, което е оспорено пред АССГ. С Решение № 7758/21.12.2021г., постановено по административно наказателно дело № 9980 по описа за 2021г., решението на СРС е отменено и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд при съобразяване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, с указания да бъде установена фактическата обстановка по делото след пълен, всестранен и обективен анализ на събрания доказателствен материал. При новото разглеждане на делото е постановено Решение № 522/31.01.2023 г., постановено по административно наказателно дело № 17957 по описа за 2021г. на СРС, което е предмет на разглеждане в настоящото производство.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС е установил следното: на 25.09.2020 г. е настъпило застрахователно събитие – пътно-транспортно произшествие (ПТП), при което са причинени щети на моторно превозно средство - лек автомобил марка „Шкода“, модел „Ф.“ с рег. No С., собственост на Натурални храни ООД. За реализираното ПТП от двамата участници в произшествието бил съставен и подписан двустранен протокол за ПТП. Установено е, че другият автомобил - Сеат И. с рег. [рег.номер на МПС] (приет за виновен за ПТП) имал сключена застраховка

„Гражданска отговорност“ в ЗД „Бул Инс“ АД - застрахователна полица No BG/02/1200001557702. Поради това на 28.09.2020 г. в ЗД „БУЛ ИНС“ АД е заведена щета № [ЕГН] по повод подадено уведомление от „Натурални храни“ ООД, към което били приложени част от изискуемите документи и бил извършен оглед на автомобила. На 06.10.2020 г. е представена и банкова сметка за получаване на обезщетението. След тази дата застрахователят не е изисквал допълнителни документи. По така заявената щета застрахователното дружество е изплатило застрахователно обезщетение в размер на 734,83 лева по банкова сметка на дружеството на 27.11.2020 г. В КФН, управление „Застрахователен надзор“, е постъпила жалба с вх. No 91-02-1220/19.11.2020 г. от „Натурални храни“ ООД. Жалбата касае забавяне на изплащането на застрахователното обезщетение по заведената претенция по застраховка „Гражданска отговорност“. Във връзка с извършена проверка на документацията по случая, от КФН с писмо изх. No 91-02-1220 от 23.11.2020 г. са изискани от застрахователя писмени обяснения и заверено копие на цялата документация по преписката. Отговорът на застрахователя, ведно с изисканите доказателства, постъпил в КФН с писмо вх. No 91-02-1220/01.12.2020 г. Въз основа на тях е прието, че е нарушена разпоредбата на чл. 108, ал.1 КЗ, поради което е съставен АУАН № Р-06-961/09.12.2020г. срещу дружеството застраховател. Административният орган е установил, че нарушението е извършено при условията на повторност по смисъла на пар.1, т.51 от Допълнителните разпоредби на КЗ - в едногодишен срок от влизане в сила на Наказателно постановление № Р-10-821/17.09.2019 г. (16.03.2020 г.), с което на ЗД „БУЛ ИНС“ АД е наложено административно наказание имуществена санкция за нарушение на чл. 108, ал.1 от КЗ. На това основание е издадено Наказателно постановление № Р-10-680/21.08.2020 г., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 (две хиляди) лв. За да потвърди наказателното постановление, районният съд е обусловил изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон. Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. При новото разглеждане на делото СРС е постановил решението си в съответствие с указанията на касационната инстанция по тълкуване и прилагане на закона, като фактическата обстановка е изложена подробно и изчерпателно, след пълен, всестранен и обективен анализ на събрания доказателствен материал. Установено е, че касаторът не е изпълнил законовото си задължение по чл. 108, ал. 1 КЗ да се произнесе в срок до 15 работни дни от представяне на всички доказателства по чл. 106 - в случая на 06.10.2020 г. Този срок е изтекъл на 27.10.2020 г. като обезщетението било платено на 27.11.2020г. Това обстоятелство не се оспорва от застрахователното дружество. Нарушението е формално като не се изисква наличие на вина. Поради това правилно СРС е потвърдил НП.

Неоснователно е възражението за липса на описание на нарушението от фактическа страна като извършено при условията на повторност. Повторността е елемент от индивидуализацията на наказанието, поради което въвеждането ѝ за първи път в наказателното постановление не представлява съществено процесуално нарушение. Съгласно § 1, т. 51 ДР на КЗ „повторно“ е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. По преписката е приложено Наказателно постановление № Р

– 10 – 821/17.09.2019 г., влязло в сила на 16.03.2020 г., с което на същия застраховател е наложена имуществена санкция за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ. Процесното нарушение е извършено на 28.10.2020 г., т.е. в рамките на предвидения едногодишен срок, поради което безспорно се явява повторно.

Неоснователен е доводът в жалбата на застрахователя, че правната квалификация в акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление не кореспондира с нарушението. Отношението на чл. 496 и сл. към чл. 108 и сл. от КЗ като на специална към обща норма би било правно значимо в случай, че те уреждат по различен начин идентични хипотези. Между чл. 108 КЗ, приложима към сроковете за произнасяне по всички застрахователни претенции, и чл. 496 КЗ обаче не е налице противоречие. Последната разпоредба представлява гаранция за защита правата на потребителите на застрахователни услуги, тъй като въвежда краен, пределен срок, в рамките на който застрахователят е длъжен да се произнесе по предявените претенции. Разпоредбата е израз на засиленa законодателна закрила и се отнася само за претенции по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Обратно, разпоредбата на чл. 108 КЗ се прилага при уреждане на претенции по всички видове застраховки. Следователно, съдът намира, че при предявена претенция по задължителна застраховка гражданска отговорност, застрахователят следва да се произнесе в срок 15 работни дни от представяне на доказателствата по чл. 106 КЗ, но не по-късно от три месеца от завеждането на претенцията. По тази причина двете разпоредби са допълващи като чл. 496, ал. 1 и ал. 2 КЗ не съдържа специални правила, които да дерогират общите такива по чл. 108 КЗ. Наложено административно наказание на установения в закона минимум е преценено от СРС като съответно на генералната превенция по чл. 12 ЗАНН. Доколкото в конкретния случай се касае за „повторност“ по смисъла на § 1, т. 51 от ДР на КЗ, не може да се приеме, че са налице предпоставките за прилагане на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и законосъобразно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважена в размер на 80лв., съгласно чл. 63д, ал. 3 и ал. 5 ЗАНН във връзка с чл. 37, ал. 1 от ЗПП и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XXIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 522/31.01.2023 г., постановено по административно наказателно дело № 17957 по описа за 2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав.

ОСЪЖДА Застрахователно дружество „БУЛ ИНС“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], да заплати на Комисията за финансов надзор разноски по делото в размер на 80 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: